

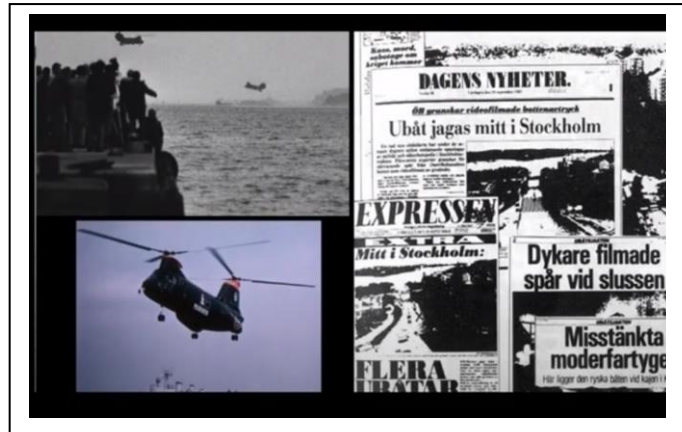
Hotet mot Sverige...

En säkerhetsagent berättar

- om privata operatörer
- om ubåtskränkningar
- om utpressningar
- om kidnappning

- En roman som bygger på verkliga händelser

av Gustav Ferken (2020)

Pia Hellertz – juli 2020 - Fil.dr. – har läst boken

Gustav Ferken, som är en pseudonym, har genom åren lärt känna en av Sveriges skickligaste säkerhetsagenter, **Eugen Hurtig**, som ingår i en militär grupp som "får ta vid när konstitutionen inte fungerar". Hans namn är naturligtvis också en pseudonym. En dag kom Eugen till Gustav och sa: "Du som skriver filmmanus. Här har du lite idéer!" och gav Gustav en "bunt papper och en gammal kassetbandspelare" (s. 7). Tack och lov tände Gustav på idén och det blev en oerhört spännande roman som till stora delar vilar på verkliga händelser som Eugen varit med om, men som Gustav bearbetat till romanform.

Teamet

Gustav Ferken beskriver det militära teamet som kallar sig "Fotbollslaget" med många positiva och fascinerande omdömen. "**Gösta**" är den "egna företagaren, som fyller glappen mellan Polisen, Militären och Rättnings-tjänsten" (s. 142). Han är hatad men också älskad eftersom "hans affärsidé inte följer regelboken". "Göstas grabbar är inte bra, de är bäst". Där finns mycket hög kompetens "inom alla militära områden" (s. 28). Gustavs personbeskrivningar är mycket fascinerande. Med få ord lyckas han få läsaren att förstå vilken personlighet det handlar om.

Eugen Hurtig genomförde genom *MUST* - den svenska militära underrättelsetjänsten - en unik militär specialutbildning för att skydda svenska intressen. "Han blev en pilot som flyger allt som går att flyga, en jägarsoldat med både attackdykare & fallskärmsjägare utbildning, prickskytt, närstridsutbildad av Mosad. Hans motto var - Att verka men inte synas". Eugen har ett stort och varmt hjärta för utsatta människor, men han har också "en annan,

mörkare sida, som väcks till liv när det är allvar. Den sidan har räddat hans liv många gånger och det är nog denna personlighetsförändring som gör att han anses så talangfull i sitt yrke", skriver Gustav (s. 81).

Det är "**Överste**" **Fager** som egentligen var löjtnant, men kallas "översten" i "*skarpt läge*", och som hade en svart lapp över ena ögat och ser skrämmande och farlig ut. Fager "*var ingen vanlig människa*". Han hade stålknän eftersom hans knän var helt utslitna efter hans många år inom försvaret. Han blev naturligtvis varnad att simma, men enligt Fager "*var stålknäna t.o.m. en tillgång när han dök – tunga dykarskor var ju inte nödvändiga*" (s. 306). Han är mannen som "*inte är rädd för någonting förutom sin fru*" (s. 407). Gustav berättar om när Fager köpt en dyr och mycket vacker matta under stora umbäranden, eftersom han fick bära den "*nerför bergen i hettan*" i Dubai för att ge till sin fru, men hon tyckte att den var för fin att ha liggande på golvet, så han fick bära upp den på vinden. Men han tog ner den en gång om året "*för att vädra den*" som han sa. Sen fick han bära upp den igen (s. 408).

Det är "**Jungfrun**", som var en mycket skicklig pilot och som var uppväxt hos "*extremt kristna föräldrar*" som hade önskat att dottern hade fått andra intressen. Det är 112-kilos **Vitas Tarasov** som varit överste och chef för ett större antal spetznazisoldater, men som nu fått tjänstledigt efter några år i Afghanistan och som nu dessutom fått bättre betalt (s. 152).

Det är "**Lurken**" som fått sitt namn efter "*Lurch*" i "*Familjen Addams*" på grund av likheten och storleken.

"**Vaktmästaren**" har ofta som uppgift att "städa" upp efter slagsmål och att vakta. De skjutgalna enäggstvillingarna **Björn** och **Einar Alm** fick en tuff uppfostran. När de bara var åtta år gamla fick de uppdraget av fadern att överleva ensamma ute i vildmarken med bara en kniv till hjälp (s. 220). Med flera...

Jag tror därmed att jag gett en bild av "Fotbollslaget" som Eugen Hurtig var (är?) en del av och samarbetade med i de helt otroliga äventyr som han berättade för Gustav Ferken om och som Gustav sen berättat så otroligt spännande om. Jag tror att Gustav har haft mycket roligt när han beskrev dessa typer.

”Den Gamle”

Det finns dock ännu en personlighet som fascinerar mig, ”Den Gamle”. ”Den Gamle” är bara känd av en liten grupp höga officerare inom marinen. Gustav berättar om den respekt som alla känner för ”Den Gamle”. Han har ”*högre befogenheter än de flesta generaler och lyder direkt under chefen för marinen*” (s. 71). Men eftersom **Generalmajor Hans Rhenqvist**, som brukar kallas ”*Revisorn*”, är relativt ny på posten efter att den tidigare ”Gamle” avgått på grund av ålder, är personalen fortfarande osäker på om generalmajoren förtjänar att få kallas ”Den Gamle” även om han är mycket respekterad med lång erfarenhet av utmanande uppdrag. De utmaningar och de kraftfulla, effektiva och kloka insatser han gör leder dock fram till att han bevisligen gör skäl för att vara ”Den Gamle”. ”*Aldrig skulle någon mer kalla General Rhenquist för ”Revisorn”*” (s. 370).

Provkör bilar

En kul parentes är att Eugen och hans livvakter testkörde splittrerna bilar. Det var ett event som var en del av en inspelning av en film. Eugens vaktbolag bistod produktionsbolaget ”*med expertis för att göra filmen så trovärdig som möjligt. Filmens skådespelare utbildades i vapenhantering och skytte*” (s. 188). Gustav berättar också att huvudrollsinnehavaren fick lära sig skjuta och handha vapen på rätt sätt av dem.

Ubåtsförhören

Det som Gustav Ferken reagerade starkast på i början var berättelserna om de ubåtar som kränkte svenskt vatten och han insåg att Sverige blivit kränkt, inte bara en gång. Enligt Eugen fortsätter dessa kränkningar i dag och menar att det är ett hemligt krig som pågår i Sverige och vi får inget veta. Både Gustav och Eugen tyckte att det var dags att berätta. Gustav betonar att han inte pekar ut något speciellt land, även om det är allmänt känt att en sovjetisk ubåt gått på grund i den svenska skärgården.

SVT – Nyheter berättar i dagarna att en rysk kärnvapenbärande ubåt finns i Östersjön och att ”Försvarsmakten i Sverige följer ubåtens rörelser”.¹

Gustav skriver att ”ingen sovjetisk/rysk officer anser Sverige vara neutralt, utan en nickedocka åt Nato” (s. 96). Därför vill Ryssland stärka sina positioner runt den svenska kusten. Han skriver också att det ”är känt att – för kommande orostider – ryska vapensystem planeras runt svenska kusten”. Agenter ”hämtas och lämnas med uppgift att samla in information” (s. 96).

En fascinerande inledning i boken handlar om ubåtsförhören i samband med larm om misstänkt ubåtskränkning i Oxdjupet, ett sund i Stockholms skärgård mellan Rindö och Värmdö.²

”Hur man tar Sverige på 47 minuter”

Eugen Hurtig, ”säkerhetsagent i Sveriges Rike”, bidrar med det inledande kapitlet i boken som handlar om hur det är möjligt att ockupera Sverige på mindre än en timme. Han beskriver mycket detaljerat hur det kan gå till.

Enligt Sveriges militära överbefälhavare som uttalade sig i *Aftonbladet* den 3 januari 2013, så skulle Sverige bara kunna hålla ut en vecka vid militärt angrepp. Eugen menar att en mobilisering av Sverige tar minst två veckor (s. 25). Medan det för ett välplanerat angrepp är möjligt att ta Sverige på mindre än en timme. Eugen berättar att personalen som sitter i våra militära berggrum och som övervakar luften, får ”retuscherade bilder av Nato” (s. 23). Öst har genom vetorätt också påverkat tillverkningen av svenskt jaktflyg. De får inte nå Moskva på en tankning.

”Den europeiska stjärnan”

”Den europeiska stjärnan” var en passagerarfärja som för ett antal år sedan började brinna. Antalet omkomna var 158 personer, vuxna och barn.

Det militära team på sex man som Eugen Hurtig ingick i kallades in för att hjälpa de räddningsmän som kämpat med att släcka och rädda överlevande. Berättelsen är så enormt känsloladdad. En av teamets uppgifter var att sätta sprängmedel på båten så den inte skulle slå runt. Bogserbåtarnas vattenkanoner hade fyllt de övre däckerna så att den stora båten hade fått slagsida (s. 28).

¹ Rysk atomubåt med kapacitet för kärnvapen i Östersjön – SVT.se – Nyheter 10 juli 2020 - <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/rysk-atomubat-med-kapacitet-for-karnvapen-pa-vag-in-i-ostersjon?cmpid=del%3Afb%3A20200710%3Arysk-atomubat-med-kapacitet-for-karnvapen-pa-vag-in-i-ostersjon%3Anyh%3Afp&fbclid=IwAR0JbHmc-rdXXfbJyG-nuzDJk345EN6h5Xh9cQjt8Uk1LBAzsAhp3TgNYk8>

² Förhören finns på Youtube - <https://youtu.be/t1tuYA44Exg>

"Den europeiska stjärnan"

Berättelserna om de ohyggligheter som teamet fick se och uppleva ombord är fruktansvärda att läsa om. Till och med dessa tuffingar reagerade starkt. Eugen bär en liten död flicka som är i hans dotters ålder när han lämnar båten efter den ohyggliga insatsen. Det är hjärtskärande att läsa om vilka insatser teamet gör – med medveten risk för sina egna liv. De brandmän som funnits ombord innan Eugens team kom, var helt utmattade så det militära teamet fick undsätta även dem (s. 33). Det var *"inte elden utan den giftiga röken från den moderna inredningen av plast och vinyl som tagit livet av de flesta"* (s. 35).³

Det konstaterades att det var en mordbrand. Det fanns en pyroman ombord.

Gustavs berättelse om psykologernas försök att hjälpa hjälparbetarna efter det att båten bärgats och alla levande kommit i land är pinsam att läsa. Kvinnorna ville bjuda de uttröttade och omskakade männen på varm choklad eftersom de haft dessa ohyggliga upplevelser. Dessutom erbjöd de männen *"debriefing"*, vilket innebär att få samtala om sina upplevelser för att det skulle förebygga *"psykiska störningar"* (s. 68). Männens reaktioner var inte av det artigaste och tacksammaste slaget ☺.

Beväpning och skydd

Ett för mig totalt okänt område som Gustav beskriver ingående då och då i hela boken är de olika vapen och skydd som medlemmarna i det militära teamet är utrustade med. *"En dödlig penna som med ett knapptryck kan fällas ut som en lång sylvass strumpnål..."*, *"ett stycke rakbladsvast kreditkort i plånboken som skär upp ansikte eller hals i djupa blodiga fåror"*, *"en kastkniv i vänster ankelhölster och en knogkniv i bältet"* (s. 83) En tandad överlevnadskniv med

³ TV4 har under våren 2020 visat en serie om katastrofen med Scandinavian Star - <https://www.tv4.se/scandinavian-star#>.

”sylvasst unikt stål” (s. 29). Det är bara några av de otroliga vapen Eugen och hans teamkamrater är utrustade med i situationer där de behöver vara beväpnade.

Den tandade kniven. Bilden är hämtad från videon om teamet⁴

Den skydds- och kamerautrustning som Eugen satte in i den Djursholmsvilla han skulle bo i för att genomföra ett projekt var helt fantastisk. Liknande teknik hjälpte han till med att sätta in hos en restaurangägare som var hotad till livet av kriminella utpressare och där Eugen satte stopp för det. Även ett litet datorföretag som utvecklade en avancerad och mycket attraktiv It-teknik tvingades be Eugen om hjälp mot hotet från ett stort It-företag som ville ha uppfinningen och som till och med tog till våld mot uppfinnarna. Jag blir så imponerad av den genomtänkta och detaljerade planering som Eugen gör för att skydda och rädda.

Otäckta vapen som Eugen faktiskt får användning för i ett av de mest utmanande uppdragen i boken är ”gifter som dödar offret direkt. Diagnosen blir då slaganfall eller hjärtattack” (s. 136). Gustav Ferken berättar att det finns en stad i Ryssland ”med anor från gamla USSR som sysselsatte över 30,000 människor i denna dödliga industri” (s. 136). ”Här utvecklades inte bara gifter och gaser utan nya farkoster av olika dödliga slag som både flög och gick över och under vatten”.

För några år sedan läste jag **Arkadij Vaksbergs** bok ”*Giftlaboratoriet - Från Lenin till Putin - 90 år av politiska mord*” (2008).⁵ Jag förstår att det är samma plats som Gustav berättar om. Gustav skriver att många av dagens uppfinningar har sina rötter därifrån.

I Eugens självskydd i Djursholmsvillan ingår exempelvis en ”vanlig sprayflaska som, om felaktigt använd, kan orsaka otäck skada. En spraydos mot ansiktet är livsfarlig” (s. 141). Jag kan inte låta bli att fascineras av de vapen

⁴ Fotbollslaget – En roman om hotet mot Sverige - <https://youtu.be/t1tuYA44Exg>

⁵ Min artikel om boken där jag också berättar om Jüri Linas bok ”*Under Skorpionens tecken*” (2014) finns på min Boksida - <http://www.piahellertz.com/Juri%20Lina%20o%20Arkadij%20Vaksberg.pdf>

som utvecklats, även om de också skrämmer. Det handlar ju helt om vems händer som använder tekniken.

Eugen "in action"...

Hotet från Igor

En röd tråd genom boken är den händelse som gör att Eugen får en livsfarlig fiende. "Affärsmannen" **Igor** förlorade sin familj när Eugen skulle flyga dem till en säker plats. Planet blev attackerat och Igor gav Eugen skulden, vilket blev ett återkommande hot i flera av de berättelser som förmedlas i boken. Gustav Ferken är verkligen "cliffhangers" mästare, ni vet den där tekniken som används när man avslutar ett kapitel, en bok eller en film vilket innebär att man *absolut måste* läsa eller se fortsättningen. Igor är en fruktansvärt grym man.

Det hotet innebär bland annat att Eugen blir tvungen att göra slut med sin älskade **Monika** och sin dotter för att skydda dem och dessutom fick han be om hjälp från sina säkerhetskamrater för att bevaka och skydda dem. Solidariteten mellan teamets medlemmar är verkligen stark. De kan riskera sina liv för varandra.

Bilden är hämtad från videon om teamet⁶

⁶ Fotbollslaget – En roman om hotet mot Sverige - <https://youtu.be/t1tuYA44Exg>

Herr och fru Palmstierna

En underbar röd tråd i boken är makarna **Palmstierna** som är grannar till den storvuxne Eugen Hurtig under ett av de stora uppdragen han fått när hans ska infiltrera och bli bekant med en misstänkt ledare i en kriminell liga som bor i Djursholm och som verkligen lever flott. Så Eugen har fått tillgång till en lyxvilla och får använda en lyxbil för att passa in. Här fascinerar jag av de resurser som militär och säkerhetstjänst har att tillgå vid behov.

Makarna är övertygade om att han är djupt kriminell och de ”står bakom *gardinerna*” och följer hans förehavanden och ser hans skrämmande besökare, teamets medlemmar. Det är bland annat i dessa berättelser som Gustav Ferkens förmåga att tänka sig in i och formulera rollgestalterna och deras tankar, deras rädslor och deras sannolika samtal, blir så imponerande och roande. Här avslöjar Gustav sin kompetens för att skriva filmmanus.

Favorithistorier

Det finns några historier som sticker ut. Exempelvis om de ohängda drullarna som föredrog att sitta och tömma några ”*blå*” istället för att jobba. Men de gillade att fiska. En gång lyckades de få en drunknad utländsk dykare i sitt fiskegarn. Tack vare att en av grabbarna hade en mamma inom militären så ... Grabbarna fick nu en anledning att börja jobba...

Mina främsta favorithistorier var när Eugen och hans team hjälpte en hotad familj att lämna Libyen och framförallt slutkapitlet om när de fritog Eugens kidnappade f.d. sambo och dotter eftersom Igor tagit dem till ”*en gammal villa i Rumänien, högt belägen i de fruktade bergen i Transsylvanien*” (s. 374).

Eugen under en gisslanfritagning

Historierna visar också vikten av att Eugen och teamet behöver ha relationer med viktiga personer och vänner även i andra länder.

Avslutningsvis

Jag har läst boken fyra gånger. Jag kände mig som ett barn som vill att mamma ska läsa samma saga kväll efter kväll, även om jag visste hur det slutade. Jag älskade och fascinerades av de enormt spännande berättelserna och de tuffa utmaningarna som Eugen Hurtig och hans teamkamrater frivilligt utsatte sig för, med risk för sina egna liv, för att rädda och skydda människor i nöd.

Jag har naturligtvis förstått att poliser och brandmän och andra inom skydds- och säkerhetstjänsten inte hade ett lika lätt jobb som jag hade som universitetslärare, men genom att läsa den här boken fick jag en djupare insikt i och beundran för dessa mäns och kvinnors insatser. Visst var de mycket välavlönade ibland, men ibland ställde de upp gratis bara för att hjälpa. Jag vet eftersom jag råkar ha fått förmånen att lära känna både Gustav Ferken och Eugen Hurtig och vet att de hjälpt och gett stöd till en nära vän till mig under flera år. Jag är full av beundran för dem, Gustav som författare och Eugen som tuff säkerhetsagent.

Det finns en ”cliffhanger” i slutet som gör att jag förstår att det kan komma en fortsättning. Den längtar jag efter...

Första upplagans framsida

Andra upplagans framsida